

पञ्चालानामधिपतिर्द्रुपदश्च नराधिपः । विन्दानुविन्दावावन्तौ दन्तवक्रश्च वीर्यवान् ।
 छागलिः पुरुमित्रश्च विराटश्च महीपतिः । कौशाम्ब्यो मालवश्चैव शतधन्वा चिदूरथः ।
 भूरिश्रवास्त्रिगर्तश्च वाणः पञ्चनदस्तथा । उत्तरं पर्वतोद्देशमेते दुर्गसहा नृपाः ।
 आरोहन्तु विमर्द्दन्तो वज्रप्रतिमगौरवाः । उलूकः कैतवेयश्च वीरश्चांशुमतः सुतः ।
 एकलव्यो दृढाक्षश्च क्षत्रधर्मा जयद्रथः । उत्तमौजास्तथा शाल्वः कैरलेयश्च कौशिकः ।
 वैदिशो वामदेवश्च सुकेतुश्चापि वीर्यवान् । पूर्वं पर्वतनिर्युहमेतेष्वायत्तमस्तु नः ।
 दारयन्तोऽभिधावन्तु वाता इव बलाहकान् । अहञ्च दवदश्चैव चेदिराजश्च सङ्गताः ।
 दक्षिणं शैलनिचयं दारयिष्याम दंशिताः । एवमेष गिरिः क्षिप्रं समन्ताद्देष्टितो बलैः ।
 वज्रप्रपातविषमं प्राप्नोतु कदनं महत् । गदिनो ये गदाभिस्ते परिधौ परिघायुधाः ।
 अपरे विविधैः शस्त्रैर्दारयन्तु नगोत्तमं । एष भूमिधरोऽद्यैव विषमोच्चशिलाचितः ।
 कार्यो भूमिसमः सर्वो भवद्भिर्वसुधाधिपैः । जरासन्धवचः श्रुत्वा पार्थिवेषु च शासनं ।
 गोमन्तं वेष्टयामासुः सागराः पृथिवीमिव । उवाच राजा चेदीनां देवानां मघवानिव ।
 किन्नो युद्धेन दुर्गेऽस्मिन् गोमन्ते च नगोत्तमे । दुरारोहोच्चशिखरः प्रांशुपादपसङ्कटः ।
 कौष्ठस्तृणैश्च बज्रभिः परिवार्य समन्ततः । अद्यैवादीप्यतां क्षिप्रमलमन्येन कर्मणा ।
 चक्षियाः कुसुमारा हि रणे सायकयोधिनः । न युक्ताः पर्वतारोहे नियोक्तुं पादयोधिनः ।
 न नाम प्रतिबन्धेन न चावस्कन्दकर्मणा । शक्य एष गिरिस्तात देवैरप्यभिमर्द्दितुं ।
 दुर्गयुद्धे क्रमः श्रेयान्नोधयुद्धेन पार्थिवाः । भक्तोदकेन्धनक्षीणाः पात्यन्ते गिरिसंश्रिताः ।
 वयं बहव इत्येवं नाप्येष निपुणो नयः । यादवौ नावमन्तयौ द्वावप्येतौ रणे स्थितौ ।
 अविज्ञातबलावेतौ श्रूयन्ते देवसन्धितौ । कर्मभिस्त्वपरा विद्म बालावतिबलान्वितौ ।
 दुष्कराणीह कर्माणि कृतवन्तौ यदूत्तमौ । शुष्ककौष्ठस्तृणैर्वैश्च सर्वतः पर्वतोत्तमं ।
 अग्निना दीपयिष्यामो दह्येतां गतचेतनौ । यदि चेन्निष्क्रमिष्येते दह्यमानावितोऽन्तिकं ।
 समेत्य पातयिष्यामस्त्यज्येते जीवितं ततः । वाक्यमेतत्तु रुरुचे सबलानां महीक्षितां ।
 यदुक्तञ्चेदिराजेन नृपाणां हितशंसिना । ततः कौष्ठस्तृणैर्वैश्च शुष्कशस्त्रैश्च पादपैः ।
 उपादीप्यत शैलेन्द्रः सूर्यपादैरिवाम्बुदः । ददुस्ते सर्वतस्तूर्णं पावकं तत्र पार्थिवाः ।
 यथोद्देशं यथावातं शैलस्य लघुविक्रमाः । स वायूदीपितो वज्रित्यपात समन्ततः ।
 सधूमज्वालमालाभिर्भाभिः खं दीपयन्निव । सोऽनलः पवनायस्तः काष्ठसञ्चयमूलवान् ।
 ददाह शैलं श्रीमन्तं गोमन्तं कान्तपादपं । स दह्यमानः शैलेन्द्रो मुमोच विपुलाः शिलाः ।
 शतशः शतधा भूत्वा सहेल्काकारदर्शनाः । स चित्रभानुः शैलेन्द्रं भाभिर्भानुरिवाम्बुदं ।
 आलिम्यतीव विधिवत् समन्तादचिरेद्धतः । धातुभिः पच्यमानैश्च ज्वलद्भिश्चैव पादपैः ।
 उद्भ्रान्तस्त्रापदो रौति तुद्यमान इवाद्रिराट् । प्रतप्तो दह्यमानस्तु स शैलः कृष्णवर्त्मना ।